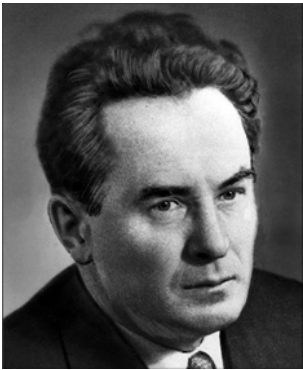

П.-П. С. Юрик

Омельченко Володимир Іванович

ОМЕЛЬЧЕНКО Володимир Іванович (07. 03. 1924, с. Лучин Корнин., нині Житомир. р-ну Житомир. обл. – 11. 04. 1975, Запоріжжя) – поет, літературознавець. Кандидат філологічних наук (1953). Член СПУ (1956). Закін. Київ. пед. інститут (1950). Під час нім. окупації в роки 2-ї світової війни очолив осередок Лучино-Гуляків. молодіж. підпіл. організації у рідному селі; 1944 – на фронті. Викладав укр. літературу в Івано-Фр. (1953–63) та Запоріз. (від 1963) пед. інститутах. Дебютував 1946 добіркою віршів у г. «Радянська Житомирщина». У перших творах – переважно рідна природа, життєві враження. Наскрізнi теми поезії – війна і мирна праця: славив подвиги рад. воїнів, оспівував людей праці.

Основні твори

Голос серця. 1952; Прикарпатські весни. 1957; На всі літа. 1963; Живописець слова. 1968; Вогнетворці. 1972; Сонячні орбіти. 1975 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Мельник О. На підступах до пісенних джерел // Молодь України. 1957, 27 лип.;
2. Ребро П. Любов на ненависть трикратно помножу... // Поезія. 1978. № 1.

Бібліографічний опис:

Омельченко Володимир Іванович / П.-П. С. Юрик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-75279>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).